ל) ב"מ קיח: ב"ב כ:, ב) פי' ר"ש דמתני'. רש"ל,

ג) לעיל כב: מג:, ד) [עי' בתוס' ב"ב כט: ד"ה ומודה], ד) [לעיל ה: ס.],

ו) ושמות כבו. ז) הוא פיי

רשב"ם לעיל גפי שני כב:, ח) [ל"ל אחר ד"ה במדליק], מ) [ל"ל אחר ד"ה במדליק],

נו) וכש״לו.

תורה אור השלם

ו. כִּי תַצָא אֲשׁ וּמַצְאַה

קצים וְנָאֲכָל גָּדִישׁ אוֹ הַקְּמָה אוֹ הַשְּׁדָה שַׁלֵם יִשָּׁלֵם הַמִּבְעִר אֶת

הגהות הב"ח

רש"י ד"ה מוריגין וכו' **(ה**)

יתידות. נ"ב ובע"ו דף כד

ע"ב איתא דבקרשים עלמם

הן פגימות ע"ש:

לעזי רש"י

קוניי"ש [קונקי"ש].

שקתות, אגנים.

:הבערה

שמות כב ה

א מיי׳ פי״ד מהל׳ מקי ממון הלכה ב מתג טשיו מנו נוש"ט מ"ח

מימן תיח סעיף ג: יתן ניתו סעיף ג. ב ג מיי' פ"ט מהלי שכנים הלכה יא סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סימן קנה סעיף א:

קנה פעיף מ. סג ד מיי פי"ד מהל' נוקי ממון הלכה ח סמג עשין סט טוש"ע ח"מ סי מיח סעיף יג:

מים סעיף יג. סד ה מיי' שם הלי י: סה וז ח מיי' שם הלי יב והל' ח ט סמג שם

מוסף רש"י

אלא אם כז יש על גבו גובה ארבע אמות. מלל גובה ארבע אמות מפי התנור עד התקרה, כדי שלא יאחוז האור נתקרה (ב"ב כ:)**. עד** שיהא תחתיו מעזיבה. לשטרי"ך בלע"ז טיח קרקע, שלשה טפחים. שלא תבער התקרה תחתונה של עליה, ועל גביו ד' אמות (שם). ובכירה. אף היא כלי חרם ששופתים קריכה על חללה וחין עושין קריכה על חללה וחין עושין בתוכה היסק גדול כמו שעושין בתנור (שם) שחין ספוסין בממת (שם) שמין היסק שבה גדול, טפח. מעזיבה יהא תחתיה (ב"מ קיח:). ואם הזיק. שדלק הבית והדליק את סביביו (שם) אחר שהיו שם כל השיעורין הללו, משלם מה שהזיק. ואע"פ כן מעכבין עליו השכנים להרחיק בכל השיעורים הללו, שמא ידליק בתיהם בכל השיעורים ואין לו מה לשלם (ב"ב היה גדי כפות לו. לגדיש, ועבד סמוך לו. לגדיש, ונשרף עמו חייב. אגדי ואגדיש, לפי שאין לו דין מיתה בשביל העבד שהיה לו לברוח העבל שהיה עו ... (לעיל כב: וכעי"ז לעיל --- תפות לו עבד כפות לו סמוך לו כו׳ וגדי סמוך לו כו׳ פטור. אגדי ואגדיש, דקס ליה בדרבה מניה, שהחורג העבד נהרג דכתיב נקס ינקס, והאי דנקט גדי ינקס, והחי דנקט גדי משום דמוקמינן בגדי דחד ועבד דחד, דבגדיש ועבד ליכא לאוקמי הכי, דאורחא דמלמא לשדורי אינש עבדיה לשמור גדישו, ואיידי דנקט גבי עבד כפות וסמוך, נקט גבי גדי כפות וסמוך, ואע"ג דבגדי אין לומר היה לו לברוח. שהרי אין בו דעת, ואם אינו כפות וסמוך נמי חייב כדאמרינן (לעיל כז.) שורו

פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו וכמו שפירש ניחא דהוי דומיא דאינד מתניתין דהתם בפרק לא יחפור :(:> 77 3"3)

לפלוג וליתני בדידה. ומ״ת השתמ נמי קא מפליג בדידה במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סיפא בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי במדליק בתוך שלו אע"פ שדרך בני אדם להנית בבתים היה פטור דהא קתני רישה וחכ"ה אינו משלם אלה גדים של חטין או גדים של שעורין משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא גדים לבדו והשתח בכל ענין שנעמיד דברי רב כהנא פריך רבא עליה שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר דר"י מחייב וחכמים פוטרין אבל במדליק בשל חבירו אפילו רבנן מחייבי אמוריגין וכלי בקר אם כן שפיר פריך דליפלוג בדידה בגדיש עלמה דהא בירה נמי לא מיתוקמא אלא במדליק בשל חבירו ואם ר"ל רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו דפליגי אפילו בארנקי דר׳ יהודה מחייב אע"פ דאין דרך ארנקי להניח בגדיש ורבנן פטרי אפי׳ במוריגין כדפרישית מ"מ כשמסיים אבל במדליק בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה שבתוכו אפילו אארנקי נמי קאי דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו לרבנן כמו לר"י הלכך פריך שפיר לפלוג וליתני בדידה דלשמעינו אפי׳ ארנקי בגדיש דאין דרכו להניח דהוי רבותא טפי ועוד שקשה לשון המשנה דקתני שדרך בני אדם להניח בבתים דאפי׳ אין דרך נמי מחייבי רבנן במדליק בתוך של חבירו:

אלא אמר רבא בתרתי פליגי יי[פליגי] במדליק בתוך שלו

בו'. דר"י מחייב אפי׳ ארנקי בגדיש שאין דרך להניח מדנקט מודים חכמים במדליק את הבירה דלכך נקט בירה שרולה למלוא שיחייבו רבנן אפי׳ בארנקי כמו ר"י ואי רבי יהודה לא מחייב במדליק בחוך שלו אלא דוקא במוריגין הוה ליה לפלוגי בדידה ולימא דמודים חכמים במדליק גדיש של חבירו דחייב במוריגין אלא ודאי מחייב ר"י במדליק בתוך שלו אפי׳ בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי׳ במוריגין דקתני אינו משלם אלא גדיש של חטים כו׳ ופליגי נמי במדליק בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב

באגני דארעא מקרו: **כותני'** המדליק בתוך שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור ר"א אומר מ"ז אמות כדרך רה"ר רבי עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם ישלם המבעיר את הבערה *הכל לפי הדליקה: **גבו'** ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה והתנן 🌣 לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעזיבה שלשה מפחים ובכירה מפח יואם הזיק משלם מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין הללו אלא שאם הזיק פטור מלשלם אמר רב נחמן אמר רבה בר' אבוה הכל לפי גובה הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה ∘כר' שמעון וכן אמר רב נחמן אמר שמואל הלכה כר"ש: מתני יהמדליק . את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם מה שבתוכו וחכ"א אינו משלם אלא גדיש של חמין או של שעורין ^מיהיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור שיומודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתים: גמ' אמר רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י סמחייב אנזקי ממון באש ורבגן פטרי אבל במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתים לפלוג וליתני בדידה בד"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אממון באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי גמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מָה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבגן סברי יכלִים שדרכן להממִין בגדִיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היזק הדליקה ישלם באגני. כמו באגנות (שמות כד) קוניי"ש בלע"ז: באתני באמנע מפילו אין ראוי לעבור: לא יעמיד אדם תגור בתוך ביס כור. אם יש לו חלי בית כור לכל רוח פטור. ובקולחת שדילגה ביתו בו'. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הבית של אחד והעלייה – וכדאוקימנא [ע"א] אבל נכפפת בוערת והולכת כל שעה אפילו עד מאה של אחר היה מעמידו בעלייה בעל הבית מעכב ובקונטרס מיל חייב: **הכל לפי הדליקה**. קס"ד ה"ק הכל ישלם כל כמה שהדליק בין רחוק בין קרוב: גבו׳ לה יעמיד. בני העיר מעכבין

עליו שלא תבער האש בתקרה: מעויבה. טיח של סיד על תקרה. ודומה לו בספר עורא (נחמיה ג) ויעזבו (את) ירושלים עד החומה: ובכירה. שפחותה מתנור וחין מבעירין בתוכה אש גדול: לפי גובה. כשהאש גבוהה וגדולה קופלת למרחוק: בותבר' אלא גדיש של חטין או גדיש של שעורין. אם חטין חטין חם שעורין שעורין: היה גדי כפות לו כו' חייב. על הגדי דבעלי חיים נמי אתרבו מאו הקמהי ומשום דקם ליה בדרבה מיניה ליכא למפטריה דאינו חייב מיתה על העבד דהואיל ואינו כפות היה לו לברוח ופטור עליו ממיתה ומתשלומים. אבל היה עבד כפות לו פטור אפילו על הגדי ועל הגדיש דחייב מיתה על העבד דכתיב נקם ינקם (שמות כא) וקם ליה בדרבה מיניה ואפי׳ לא התרו בו שאינו נהרג הא קי"ל (כתובות ד' לד:) דחייבי מיתות שוגגין פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפות לשאינו כפות ואיידי דנקט בעבד נקט בגדי. וואיכא דאמרי בגדי נמי דוקא נקט סמוך פטור דהיה לו לברוח והכי קאמר היה עבד כפות לו או גדי סמוך לו פטור ואע"ג דפשיט בשילהי פ' שני (כו.) שורו כממונו דחם הניח גחלת עליו ונשרף חייב התם הוא דהניח על גבי שור דלא היה לו לשור ליטול אבל הכא היה לו לברוח: גבו׳ בתוך של הבירו. אין לו רשות והוי כמאבד בידים: במדליק את הבירה. בתוך של חבירו הוא ואפ״ה יהיב טעם משום דדרך בני אדם להניח כלים בבחים אבל גדיש לא: בדידה. בגדים ולשמעינן אע"פ שאין דרך להטמין בו חייב הואיל והדליק לתוך של חבירו וכ"ש בירה: בסרתי פליגי [פליגי] במדליק בחוך שלו כו'. ופטרי רבנן אפילו כלים שדרכן להטמין בגדים דהא גזירת הכתוב הוא דטמון באש פטור ור' יהודה מחייב אטמון ובכלים ל"ש אותן שאין

דרכן להטמין ול"ש אותן שדרכן להטמין: יו בירה. מגדל גדול:

מוריגין. קרשים ש [נקובים] ובהן

יתידות ודשין בהן את התבואה:

רבינו חננאל נגאני דארעא מקרו, פי׳ מקום אשבורין מלשון שררך אגן הסהר, וישם באגנות. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה הכל לפי גבוהה של דליקה. פר״ח זצ״ל למעלה מגוו של דליקה צריך ארבע אמות. אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי **שמעון.** ורבינו חננאל ז״ל כתב בשמעתין ובפרק הבית והעליה נראין הדברים כי הא דר' שמעון שיטה היא. שיטה היא, משום דאמרינן התם אמר (רבא) [אביי] רשב"ג ור' יהודה ור׳ שמעוז כולהו סבירא להו כל שנתנו לו חכמים רשות אם הזיק פטור מלשלם. ר' שמעון דתנן . ר' שמעון אומר לא אמרו . כל השיעורין הללו אלא אם הזיק פטור מלשלם. היה גדי כפות ועבד סמוך לו נשרף עמו חייב בגדי ופטור על העבד. שהיה לו לעבד, כיון שראה האש היה לו לברוח, לא ברח הוא גרם לעצמו. ואוקמה רבה למתניתין בתרתי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך שלחבירו דר' יהודה מחייב אטמון ורבנן פטרי. ופליגי נמי מדליק בתוך של חבירו, ר' יהודה מחייב כל מה שהיה בתוכו ואפילו ארנקי, ורבנן אמרי כלים שדרכן להיטמן בגדיש . מוריגיז וכלי בקר הוא רמשלם, כלים שאין דרכן להיטמן בגדיש לא משלם.

אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אלא במוריגין של חבירו שדרכו להניח בגדיש או ארנקי בבית שדרך להניח כל דבר בבתים וטעמייהו יש לפרש דר' יהודה לא פטר בטמון כלל ורבנן במדליק בחוך שלו פטרי כדמשמע קרא כי תצא אש ש(ומשמע) דאיירי דמדליק בחוך שלו אבל במדליק בחוך של חבירו מחייב בדבר שדרכו להטמין דלא אשכחן דפטר ביה קרא טמון ובדבר שאין דרכו פטרי מסברא דלא אבעי ליה לאסוקי אדעתיה שיניח אדם ארנקי בגדיש:

דמשלם כלים שאין דרכן להממין בגדיש

לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש

והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם

כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים האינו משלם אלא גדיש

של חמין או גדיש של שעורין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה